

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 63.640 van 18 december 1996

A.60.515/VI-12.082

In zake : **DEBRUXELLES** Philippe,
Rue de l'Avenir 15
7040 Quévy,

tegen :

**de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen (N.M.B.S.),**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe GERARD,
advocaat bij het Hof van Cassatie
en Mr. Katelijne RONSE, advocaat,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 25 oktober 1994 ingediende verzoekschrift waarbij Philippe DEBRUXELLES de nietigverklaring vordert van de beslissing van het directiecomité van de N.M.B.S. waarbij hij ambtshalve wordt gepensioneerd op 1 oktober 1994, met toepassing van paragraaf 73 van het algemeen reglement betreffende de wedergeschiktmaking, de wederopleiding en de herklassering van de bedienden die ongeschikt zijn wegens gezondheidsredenen (A.R.P.S.), bundel 575, gewijzigd bij bericht 29PS van 16 juni 1994, en van de herhaalde weigering hem weder tewerk te stellen in een betrekking van de personeelsformatie;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 april 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 23 september 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 oktober 1996;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Ph. GERARD, advocaat bij het Hof van Cassatie, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende zaken aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker is geboren op 20 maart 1952.

Hij is in april 1973 bij de N.M.B.S. in dienst getreden als spoorlegger en is in maart 1974 benoemd tot treinbestuurder, nadat hij daartoe de vereiste opleiding had gevolgd.

2. In 1985 is hij het slachtoffer geweest van een verkeersongeval.

Op 13 mei 1986 is hij tijdelijk ongeschikt verklaard voor de uitoefening van zijn normale ambtsbezigheden; er wordt gepreciseerd dat hij enkel mag worden ingezet in "een dienst met uitsluitend zittend kantoorwerk en met voortzetting van de revalidatiebehandeling".

Die beslissing is bevestigd op 17 oktober en 24 december 1986 en op 24 februari en 24 maart 1987.

Tijdens die periode vervangt hij een wegens ziekte afwezige kantoorbediende in het gewestelijk geneeskundig centrum van Bergen.

3. Op 28 april 1987 wordt hij volledig en definitief ongeschikt verklaard voor de uitoefening van zijn normale ambtsbezigheden; de medische instanties zijn van mening dat hij "geschikt blijft voor zittend werk dat geen verband houdt met de veiligheid, en met een regelmatige dienstregeling overdag (uitsluitend kantoorwerk)". Op 5 mei 1987 aanvaardt hij de wederopleiding.

Hij blijft tewerkgesteld bij het gewestelijk geneeskundig centrum van Bergen.

4. Op 23 juni 1987 deelt verzoeker mede dat hij niet wenst te worden gereclasseerd in een betrekking van niveau A3.

Dezelfde dag verklaart hij dat hij de opleiding van vakman-mecaniciën gespecialiseerd in locomotieven niet wenst te volgen.

5. Op 2 mei 1991 deelt hij mede dat hij wenst te worden gereclasseerd in een graad van het niveau van schrijver, meer bepaald in het gewestelijk geneeskundig centrum van Bergen.

6. Bundel 575 van het A.R.P.S. betreffende de wedergeschiedmaking, de wederopleiding en de herklassering van de bedienden die ongeschikt zijn wegens gezondheidsredenen is gewijzigd bij bericht nr. 29PS van 16 juni 1994.

Volgens de tekst van paragraaf 73 van bundel 575, die tot dan van kracht was, konden de ongeschikte personeelsleden die na het verstrijken van één jaar wedertewerkstelling niet gereclasseerd waren vervroegd worden gepensioneerd wegens invaliditeit. Krachtens de nieuwe tekst kan een personeelslid ambtshalve worden gepensioneerd na het verstrijken van een termijn van twee jaar na de datum van de beslissing van volledige en definitieve ongeschiktheid voor de normale ambtsbezigheden. Er zijn overgangsmaatregelen voor de personeelsleden die vóór 1 juni 1993 definitief en volledig ongeschikt zijn verklaard.

7. Op 24 augustus 1994 wordt aan verzoeker medegedeeld dat hij op 1 oktober 1994 ambtshalve vervroegd zal worden gepensioneerd wegens invaliditeit.

8. Het directiecomité van de N.M.B.S. bekrachtigt die beslissing op 17 oktober 1994;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de onwettigheid van bericht 29PS van

16 juni 1994; dat hij opmerkt dat de wijzigingen die bericht 29PS aanbrengt in het algemeen reglement betreffende de wedergeschiedmaking, de wederopleiding en de herklassering van de bedienden die ongeschikt zijn wegens gezondheidsredenen (A.R.P.S. - bundel 575) niet door het paritair comité zijn goedgekeurd, wat in strijd is met artikel 13 van de wet van 23 juli 1926 tot oprichting van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;

Overwegende dat bericht 29PS van 16 juni 1994 geacht wordt in bundel 575 en in het bijzonder in paragraaf 73 ervan de wijzigingen in te voeren die bij de wet van 21 mei 1991 zijn aangebracht in artikel 117, § 3, derde lid, van de wet voor economische expansie, vooruitgang en financieel herstel van 14 februari 1961; dat artikel 117, § 3, derde lid, als volgt luidt :

" Indien de betrokkene bij het verstrijken van een termijn van twaalf maanden die een aanvang neemt op de datum waarop hem kennis is gegeven van de definitieve beslissing waarbij hij ongeschikt wordt verklaard voor de uitoefening van zijn ambt doch geschikt verklaard blijft voor de uitoefening van een ander ambt bij wijze van wedertewerkstelling, niet wedertewerkgesteld werd, verkrijgt hij ambtshalve een definitief pensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid dat ingaat op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van de voormelde termijn";

Overwegende dat, zoals bepaald is in artikel 113 van dezelfde wet, de voormelde bepaling onder meer betrekking heeft op de N.M.B.S., die ertoe gehouden is ze als zodanig toe te passen op haar personeel zonder ervan te kunnen afwijken of de toepassing ervan normalerwijs te kunnen uitstellen; dat in die omstandigheden de toepassing van het voormelde artikel 117, § 3, derde lid niet kan worden verhinderd door een eventueel gebrek bij het opstellen van bericht 29PS; dat verzoeker derhalve geen belang heeft bij dit middel;

Overwegende dat verzoeker een tweede en een derde middel ontleent aan de schending van bericht nr. 29PS van 16 juni 1994 en van paragraaf 35 van bundel 575 van het A.R.P.S.; dat hij opmerkt dat hij weliswaar niet is wedertewerkgesteld in een betrekking van de personeelsformatie, maar dat hij regelmatig is "gereclasseerd" en wel degelijk werkte, zodat hij niet ambtshalve kon worden gepensioneerd; dat hij betoogt dat artikel 42 van de wet van 21 mei 1991, dat artikel 117, § 3, derde lid, van de wet van 14 februari 1961 heeft gewijzigd, enkel van toepassing is op de ambtenaren die in disponibiliteit zijn gesteld; dat hij eraan toevoegt dat de verwerende partij niet alles in het werk heeft gesteld om hem weder tewerk te stellen;

Overwegende dat het voormelde artikel 117, § 3, derde lid, ertoe strekt dat de ambtenaar die definitief ongeschikt is verklaard voor de uitoefening van zijn ambtsbezigheden en die niet "wedertewerkgesteld" is in een andere betrekking binnen twaalf maanden na de kennisgeving van zijn definitieve ongeschiktheid, zijn wedde niet behoudt, zodat hij ambtshalve een definitief pensioen verkrijgt wegens lichamelijke ongeschiktheid; dat de in artikel 117, § 3, derde lid, bedoelde wedertewerkstelling aldus dient te worden opgevat dat zij verband moet houden met een betrekking van de personeelsformatie, net als de betrekking waarvoor de ambtenaar ongeschikt is verklaard een betrekking van de personeelsformatie was;

Overwegende dat daaruit voortvloeit dat de uitoefening van een betrekking "buiten de personeelsformatie" als gevolg van een definitieve verklaring van ongeschiktheid voor de ambtsbezigheden die overeenstemmen met een betrekking van de personeelsformatie en waarin de ambtenaar was benoemd, geen

"wedertewerkstelling" is in de zin van het voormelde artikel 117, § 3, derde lid;

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker na de definitieve en volledige ongeschiktverklaring in 1987 geen betrekking van de personeelsformatie meer heeft bekleed, maar wel een ambt "buiten de personeelsformatie" heeft uitgeoefend;

Overwegende dat verzoeker op 23 juni 1987 een reclassering in een ambt van het niveau A3 en een opleiding als vakman-mecanicien (gespecialiseerd in "locomotieven") heeft geweigerd; dat, zoals hij er in de proceduregeschriften op wijst, die voorstellen niet beantwoordden aan het "kantoorwerk" waarvoor de medische instanties hem in 1987 geschikt hadden bevonden als gevolg van zijn volledige en definitieve ongeschiktheid als treinbestuurder;

Overwegende dat verzoeker op 2 mei 1991 heeft gevraagd te worden gereclasseerd in een graad van het niveau van schrijver bij het gewestelijk geneeskundig centrum van Bergen - algemene directie van Bergen; dat de verwerende partij hem niet in de gevraagde betrekking te Bergen heeft kunnen "wedertewerkstellen" omdat aldaar geen enkele dergelijke betrekking openstond;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker aan geen enkel van de talrijke examens voor kantoorwerk die de verwerende partij sinds 1987 heeft georganiseerd, heeft deelgenomen; dat, in de omstandigheden eigen aan de zaak, de verwerende partij niet kan worden verweten dat zij niet alles in het werk heeft gesteld om hem weder tewerk te stellen;

Overwegende dat artikel 117, § 3, derde lid, uitdrukkelijk doelt op de veronderstelling dat het personeelslid niet kon worden "wedertewerkgesteld" in een ander ambt; dat de wedertewerkstelling niet altijd binnen twaalf maanden kan worden verwezenlijkt, onder meer wanneer geen enkele van de mogelijke betrekkingen tijdens die periode openstaat; dat zulks in dezen het geval was;

Overwegende dat het tweede en het derde middel niet gegrond zijn;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij betoogt dat de bestreden beslissing ten onrechte vermeldt dat hij niet gereclasseerd is;

Overwegende dat, zonder dat moet worden verwezen naar de begripsomschrijvingen in de paragrafen 10 tot 14 van bundel 575 van het A.R.P.S., het voldoende is vast te stellen dat verzoeker niet "wedertewerkgesteld" is in de zin van artikel 117, § 3, derde lid, van de wet van 14 februari 1961, welke "wedertewerkstelling" in bundel 575 (paragraaf 14) wordt aangegeven met het woord "herklassering"; dat de motivering van de bestreden beslissing bijgevolg deugdelijk is; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in bijkomende orde een vijfde middel ontleent aan de schending van artikel 23, 1°, van de Grondwet, dat het recht op werk huldigt;

Overwegende dat het recht op werk een sociaal recht is; dat artikel 23 van de Grondwet, dat

dit recht vastlegt, niet rechtstreeks van toepassing is;
dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in bijkomende orde een zesde middel ontleent aan de schending van de overgangsbepalingen van bericht 29PS van 16 juni 1994 omdat hij pas na het verstrijken van een termijn van twee jaar vanaf de datum van de bekendmaking van het voormelde bericht zou kunnen gepensioneerd worden;

Overwegende dat verzoeker zich beroept op het punt "Overgangsstelsel" van bericht 29PS; dat dit bericht in feite twee delen bevat : het eerste is een commentaar op de nieuwe reglementaire bepalingen, het tweede bestaat uit de tekst zelf van de nieuwe regels; dat het punt met als titel "Overgangsstelsel" in het eerste en niet in het tweede deel is opgenomen en dat het enkel bestaat uit een richtlijn die de verwerende partij zichzelf voorschrijft maar die het belang van de personeelsleden dient, aangezien zij de vervroegde pensioneringen spreidt over een periode van acht maanden, terwijl de strikte toepassing van artikel 117, § 3, derde lid, een dergelijke spreiding niet toestaat; dat verzoeker er derhalve niet alleen geen belang bij heeft dit middel aan te voeren, maar dat tevens uit het "overgangsstelsel" duidelijk blijkt dat, aangezien hij vóór 1 juni 1989 volledig en definitief ongeschikt is verklaard voor de normale ambtsbezigheden, zijn vervroegde pensionering zou ingaan op 1 oktober 1994, wat het geval is geweest; dat buitendien de termijn van twee jaar ingaand na de datum van de bekendmaking van bericht 29PS betrekking heeft op de personeelsleden bedoeld in de nieuwe paragraaf 73/3 van het A.R.P.S., bundel 575, dit wil zeggen de personeelsleden die een beroepsopleiding volgen op het ogenblik van de inwerkingtreding van het voormelde bericht; dat dit niet het geval was voor verzoeker,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op achttien december 1900 zesennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	HANOTIAU,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.